

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 6.6.2011
KOM(2011) 309 lõplik

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE JA EUROOPA PARLAMENDILE

**mis põhineb nõukogu 22. juuli 2003. aasta raamotsuse 2003/568/JSK
(korruptsioonivastase võitluse kohta erasektoris) artiklil 9**

{SEK(2011) 663 lõplik}

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE JA EUROOPA PARLAMENDILE

mis põhineb nõukogu 22. juuli 2003. aasta raamotsuse 2003/568/JSK
(korruptsioonivastase võitluse kohta erasektoris) artiklil 9

1. SISSEJUHATUS

1.1. Taust

Nõukogu 22. juuli 2003. aasta raamotsuse 2003/568/JSK (korruptsioonivastase võitluse kohta erasektoris) eesmärk on põhjenduse 10 kohaselt „[...] tagada, et nii aktiivne kui ka passiivne korruptsioon erasektoris oleks kõigis liikmesriikides kuritegu, et selliste õigusrikkumiste eest saaks vastutusele võtta ka juriidilisi isikuid ning et sellistele rikkumistele järgneksid tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused.”

Raamotsuse keskseks ideeks on nõue, et liikmesriigid peavad käsitama kuriteona kahte liiki käitumist, mille saab kokku võtta järgmiselt (raamotsuse artikkel 2):

– erasektoris töötavale isikule altkäemaksu lubamine, pakkumine või andmine selleks, et ta oma kohustust rikkudes teeks või jätaaks tegemata ükskõik millise teo;

– erasektoris töötades altkäemaksu nõudmine või vastuvõtmine või altkäemaksu lubaduse nõudmine või vastuvõtmine selleks, et oma kohustust rikkudes teha või tegemata jätta ükskõik milline tegu.

Raamotsuse artikli 9 lõike 1 kohaselt pidid liikmesriigid võtma raamotsuse järgimiseks vajalikud meetmed enne 22. juulit 2005. Artikli 9 lõike 2 kohaselt pidid liikmesriigid edastama nõukogule ja komisjonile nende sätete teksti, millega võetakse siseriiklikku õigusse üle raamotsusest tulenevad kohustused.

1.2. Aruande eesmärk ja hindamismeetod

2007. aastal valmis komisjonil raamotsuse esimene rakendusaruanne¹. Liikmesriikide vastustest ilmnas, et raamotsust rakendati väga halvasti. 2007. aastal oli üksnes kaks liikmesriiki raamotsuse nõuetekohaselt siseriiklikku õigusse üle võtnud.

Vahepeal on vastu võetud Stockholmi programm, milles kutsutakse komisjoni üles töötama välja terviklikku korruptsioonivastast poliitikat ja kehtestama mehhanismi liikmesriikide võetud korruptsioonivastaste meetmete hindamiseks. Seepärast näis olevat vajalik hinnata, kuidas seda olulist raamotsust liikmesriikides rakendatakse.

Komisjon saatis 19. mail 2009 kõigile liikmesriikidele kirja, milles küsis ajakohastatud teavet raamotsuse rakendamiseks võetud riiklike meetmete kohta, eesmärgiga koostada teine rakendusaruanne, mis pidi kava kohaselt valmima enne 31. detsembrit 2009. Osa liikmesriike jättis oma teate õigeaegselt saatmata ja komisjon oli seega sunnitud aruande avaldamise edasi lükkama. Samuti ei teatanud liikmesriigid komisjonile kohe vahepeal vastuvõetud seadustest.

¹ KOM(2007) 328 (lõplik).

Seepärast tuli otsuse rakendamise kontrollimiseks kasutada lisaks ametlikele teadetele ka muud olemasolevat teavet. Täiendavat teavet raamotsuse rakendamise kohta koguti olemasolevatest õigusaktidest, korruptsioonivastase riikide ühenduse (GRECO) III vooru hindamisaruannetest ja mõnel juhul OECD altkäemaksuga võitlemise tööühma aruannetest.

Aruande koostamise ajal esitasid oma ülevõtmismeetmed kõik liikmesriigid, välja arvatud Hispaania, Taani ja Leedu. Hispaania jättis andmed esitamata nii 2007. aasta aruande kui ka praeguse aruande jaoks. Taanile ja Leedule antud hinnang jääb uute andmete puudumise tõttu samaks, nagu see oli 2007. aasta aruandes.

Aruandes keskendutakse artiklitele 2–7 (vajaduse korral viidatakse põgusalt artiklile 10) ja selles kajastatakse teateid, mis liikmesriigid on artiklite 2 ja 7 kohaselt esitanud. Aruandes ei käsitleta artikleid 8, 9 ega 11, sest neid sätteid ei ole vaja rakendada. Komisjon kasutas käesolevas aruandes hindamiskriteeriumidena 2001. aastal vastuvõetud üldisi kriteeriume, mille alusel hinnatakse raamotsuste rakendamist (tegevuse tõhusus, selgus ja õiguskindlus, täielik kohaldamine ja ülevõtmise tähtajast kinnipidamine)². Kõnealuse raamotsuse hindamiseks kasutatakse ka erikriteeriume, mille täpsemad üksikasjad on esitatud konkreetsete artiklite analüüsis.

2. HINDAMINE

2.1. Artikkel 2 – Aktiivne ja passiivne korruptsioon erasektoris

2.1.1. Üldised märkused

Artikkel 2 on raamotsuse olulisim säte. Selles on määratletud aktiivse ja passiivse korruptsiooniga seotud süüteod, mis on toime pandud äritegevuse käigus. Artikli 2 lõike 1 reguleerimisalasse kuulub nii tulundus- kui ka mittetulundusüksuste majandustegevus.

Liikmesriik võis siiski teatada, et ta piirab reguleerimisala käitumisega, millega kaasneb konkurentsimoonus kaupade või kaubanduslike teenuste ostmisel. Teated kehtisid kuni 2010. aasta juunini. Kuna nõukogu ei ole vastu võtnud otsust teadete kehtivuse pikendamise kohta, eeldab komisjon, et need ei kehti enam, ja seega peavad teate esitanud liikmesriigid oma siseriiklikke õigusakte muutma (sellise teate esitasid Saksamaa, Austria, Itaalia ja Poola).

Sarnaselt 2007. aastale ilmnes, et artikli 2 rakendamine osutus liikmesriikide jaoks väga probleemseks. 2007. aastal oli üksnes kaks liikmesriiki (Belgia ja Ühendkuningriik) kõik süüteo koosseisu tunnused nõuetekohaselt üle võtnud. Praeguseks on kõik koosseisutunnused nõuetekohaselt üle võtnud üheksa liikmesriiki (Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Prantsusmaa, Iirimaa, Küpros, Portugal, Soome, Ühendkuningriik).

Liikmesriikide jaoks oli eriti raske anda oma siseriiklikes õigusaktides edasi väljendite „otse või vahendaja kaudu” ja „ükskõik kellena [erasektori üksust] juhtivale või [selle heaks] töötavale isikule” täielikku tähendust.

Järgnevalt on loetletud artikli 2 lõikes 1 sätestatud seitse nõuet.

	Artikli 2 lõike 1 punkt b – passiivne
--	--

² KOM(2001) 771, 13.12.2001, punkt 1.2.2.

Artikli 2 lõike 1 punkt a – aktiivne korruptsioon	korruptsioon
<ul style="list-style-type: none"> • „lubamine, pakkumine või andmine” • „otse või vahendaja kaudu” • „ükskõik kellena [erasektori üksust] juhtivale või [selle heaks] töötavale isikule” • „erasektori üksust” • „igasuguse põhjendamatu eelise” • „selle isiku või kolmanda isiku jaoks” • „oma kohustust rikkudes teha või tegemata jätta ükskõik milline tegu” 	<ul style="list-style-type: none"> • „[eelise] nõudmine või vastuvõtmine või [sellise eelise] lubaduse vastuvõtmine” • „otse või vahendaja kaudu” • „juhtides ükskõik kellena [erasektori üksust] või selle heaks töötades” • „erasektori üksust” • „igasuguse põhjendamatu eelise” • „iseendale või kolmandale isikule” • „oma kohustust rikkudes teha või tegemata jätta ükskõik milline tegu”

2.1.2. Üksikasjalik analüüs

2.1.2.1. Artikli 2 lõike 1 punkt a – aktiivne korruptsioon

12 liikmesriiki (Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Taani, Iirimaa, Kreeka, Prantsusmaa, Küpros, Portugal, Soome, Sloveenia, Ühendkuningriik) on täitnud kõik seitse aktiivse korruptsiooni mõistega seotud nõuet. Probleemseimaks osutus artikli 2 lõike 1 punkti a ülevõtmisel väljendite „lubamine, pakkumine või andmine” ja „oma kohustust rikkudes teeks või jäta tegemata ükskõik millise teo” täieliku tähenduse edasiandmine.

Madalmaad piirasid süüteo juhtudega, kus tööandjat või juhatajat juhtumist ei teavitatud. Luksemburg on sätestanud, et tööandja ei tohi kuritegelikust käitumisest teada ega seda heaks kiita. Saksamaa, Austria, Itaalia ja Poola piirasid kooskõlas artikli 2 lõikega 3 reguleerimisala. Saksamaa piiras reguleerimisala kaupade või kaubanduslike teenuste ostmisega seotud tegudega, Austria piiras süüteo „õigustoimingutega” ja Poola käitumisega, mille tagajärjeks on kahjum, kõlvatu konkurents või vastuvõetamatu eelismeele. Saksamaa teatas komisjonile, et raamotsuse kõnealuse nõude täitmiseks on vastuvõtmisel uus õigusakt.

2.1.2.2. Lisaks osutab komisjon järgmistele ülevõtmisel esinevatele probleemidele:

- Eesti ei käsitle altkäemaksu pakkumist, vahendajaid ega kohustust rikkudes teo tegemist / tegemata jätmist;
- Itaalia ei käsitle altkäemaksu pakkumist, vahendajaid, erasektoris töötavaid isikuid ega kolmandat isikut, kellele altkäemaks on mõeldud;

- Läti ei käsitle altkäemaksu lubamist ja piirab süüteo juhtudega, kus pakkumine/lubadus vastu võeti. Nagu 2007. aasta hinnangus märgitud, ei hõlma „vastutav töötaja [...] või volitatud isik” kõiki töötajaid ega anna seega täielikult edasi sõnastuse „ükskõik kellenal [erasektori üksust] juhtivale või [selle heaks] töötavale isikule” tähendust;
- Ungari ei maini eelise „pakkumist” ja on jätnud välja „otse või kaudselt”;
- Rumeenia ei maini kolmanda isiku eeliseid;
- Slovakkia ei käsitle konkreetset altkäemaksu või eelise pakkumist.

2.1.2.3. Artikli 2 lõike 1 punkt b – passiivne korruptsioon

12 liikmesriiki (Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Iirimaa, Prantsusmaa, Küpros, Malta, Portugal, Sloveenia, Slovakkia, Soome, Ühendkuningriik) järgivad täielikult artikli 2 lõike 1 punkti b.

Lisaks märgiti järgmist:

- Saksamaa on esitanud teate, mis enam ei kehti;
- Eesti ei viita vahendajale, altkäemaksu „nõudmisele” ega põhjendamatule eelisele;
- Kreeka ei käsitle kolmanda isiku eelist;
- Itaalia ei käsitle vahendajaid, kolmanda isiku eelist, „töötamist” ega altkäemaksu „nõudmist”;
- Läti õigusaktis puudub pakkumise vastuvõtmine;
- Luksemburg piirab kõnealuse artikli reguleerimisala (vt artikli 2 lõike 1 punkt a);
- Ungari on jätnud välja „otse või kaudselt”;
- Madalamaad – eelis peab olema tööandja eest varjatud (artiklist kitsam tähendus);
- Austria – vahendajate kohta on vaja rohkem teavet. Lisaks näib, et erasektori üksuse „teenistuja/esindaja” ei hõlma isikuid, kes üksust juhivad.

2.1.2.4. Artikli 2 lõige 2

Artikli 2 lõikes 2 on sätestatud, et artikli 2 lõiget 1 kohaldatakse nii tulundus- kui ka mittetulundusüksuste majandustegevuse suhtes. Teatavad liikmesriigid viitavad oma õigusaktides sõnaselgelt mittetulundusüksustele, samal ajal kui teised on sõnastanud õigusakti nii laialt, et see ei välista mittetulundusüksusi. Üldse on kõnealuse sätte täielikult üle võtnud 16 liikmesriiki (Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Saksamaa, Eesti, Iirimaa, Prantsusmaa, Küpros, Ungari, Malta, Madalmaal, Poola, Portugal, Rumeenia, Soome, Ühendkuningriik). Mõnel juhul on õigusakti sõnastus kõnealuse sätte hõlmamiseks piisavalt lai, kuid vajab täiendavat selgitust (Kreeka, Itaalia, Läti, Malta, Austria, Slovakkia, Rootsi).

2.1.2.5. Artikli 2 lõige 3

Neli liikmesriiki (Saksamaa, Itaalia, Austria, Poola) esitasid artikli 2 lõike 3 kohase teate juba eelmise aruande koostamise ajal. Teated kehtisid 22. juulini 2010 (artikli 2 lõige 4). Artikli 2 lõike 5 kohaselt pidi nõukogu vaatama artikli 2 läbi enne 22. juulit 2010, et otsustada, kas lõike kõnealuseid teateid on võimalik pikendada. Kuna nõukogu ei ole nimetatud otsust vastu võtnud, leiab komisjon, et teated on aegunud ja liikmesriigid peavad oma õigusakte vastavalt muutma.

2.2. Artikkel 3 – Kihutamine, kaasaitamine või kallutamine

Artiklis 3 keskendutakse kaudsele osalemisele korruptsioonis sellele kihutamise, kaasaaitamise või kallutamise kaudu. Artiklis ei käsitleta süüteokatset³.

Ülevõtmise üldine tase oli kõrge juba 2007. aastal, mil kõnealuse artikli oli üle võtnud 18 liikmesriiki. Praegu on kõik 26 liikmesriiki, kes teabe esitasid (Hispaania ei esitanud teavet), artikli 3 nõuded täitnud. Need riigid, kes teavet ei esitanud või esitasid vähe teavet, kuid kes 2007. aasta aruande kohaselt olid nõuded täielikult täitnud, loetakse ka nüüd nõuded täielikult täitnuks. Komisjonile ei ole teada, et alates 2007. aastast oleks õigusakte muudetud.

2.3. Artikkel 4 – Karistused ja muud sanktsioonid

Artiklis 4 on sätestatud, et erasektoris seoses korruptsiooniga toimepandud süütegude eest karistatakse „tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate” kriminaalkaristustega (artikli 4 lõige 1). Samuti peavad liikmesriigid selle artikli kohaselt tagama, et passiivne ja aktiivne korruptsioon erasektoris oleks karistatav maksimaalselt vähemalt ühe- kuni kolmeaastase vanglakaristusega (artikli 4 lõige 2). Vastavalt artikli 4 lõikele 3 peavad liikmesriigid oma põhiseaduslike eeskirjade ja põhimõtete kohaselt teatavatel juhtudel füüsilisel isikul ajutiselt keelama tegeleda konkreetse või võrreldava äritegevusega samalaadsel töökohal.

2007. aastal jättis mitu liikmesriiki artikli 4 lõike 1 kohta andmeid esitades esitamata teabe artiklis 3 nimetatud süütegude eest ettenähtud karistuste kohta. Sel ajal oli artikli 4 täielikult üle võtnud üksnes 11 liikmesriiki (Taani, Eesti, Soome, Saksamaa, Iirimaa, Itaalia, Leedu, Luksemburg, Madalmaad, Poola, Rootsi). Artikli 4 lõike 3 nõuded täitis enamik liikmesriike.

Praeguseks on tehtud olulisi edusamme. 22 liikmesriiki (Belgia, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Saksamaa, Taani, Eesti, Kreeka, Iirimaa, Prantsusmaa, Itaalia, Küpros, Luksemburg, Leedu, Ungari, Madalmaad, Poola, Portugal, Sloveenia, Slovakkia, Soome, Rootsi, Ühendkuningriik) on kõnealuse artikli siseriiklikku õigusesse täielikult üle võtnud.

Nimetatud liikmesriigid on sätestanud artikli 4 lõikes 1 ettenähtud karistused ja muud sanktsioonid. Läti, Malta, Austria ja Rumeenia ei esitanud piisavalt teavet, et saaks hinnata, kas ettenähtud sanktsioonid hõlmavad ka korruptsioonile kihutamist, kaasaitamist ja kallutamist (artikkel 3). Hispaania ei vastanud.

26 liikmesriiki on üle võtnud artikli 4 lõike 2. Hispaaniat ei hinnatud.

³ See tuleneb asjaolust, et aktiivse ja passiivse korruptsiooni määratlus ei hõlma mitte ainult „andmist” ja „vastuvõtmist”, vaid ka „lubamist”, „pakkumist” ja „vastuvõtmist”.

22 liikmesriiki on artikli 4 lõike 3 täielikult üle võtnud, Läti on kõnealuse sätte üle võtnud osaliselt, Malta ei ole seda sätet üle võtnud ja Küpros ning Austria ei esitanud piisavalt teavet. Hispaania ei esitanud üldse teavet.

2.4. Artikkel 5 – Juriidiliste isikute vastutus

Artiklis 5 on sätestatud juriidiliste isikute vastutus nii aktiivse kui ka passiivse korruptsiooni puhul. Liikmesriigid peavad tagama, et juriidilise isiku saab võtta vastutusele, kui iseseisvalt või juriidilise isiku organi liikmena tegutsenud isik, kes on juriidilise isiku juures juhtival kohal, on andnud või võtnud tema kasuks altkäemaksu (artikli 5 lõige 1). Liikmesriigid peavad tagama, et juriidilise isiku saab võtta vastutusele, kui süütegu osutus võimalikuks puuduliku järelevalve või kontrolli tagajärjel (artikli 5 lõige 2). Juriidilise isiku vastutus ei välista kriminaalmenetlust füüsiliste isikute suhtes, kes on osalenud süüteo toimepanemises täideviija, kihutaja või kaasaitajana (artikli 5 lõige 3).

2007. aastal oli artikli 5 täielikult üle võtnud üksnes viis liikmesriiki (Leedu, Luksemburg, Madalmaad, Poola, Sloveenia).

Kuigi alates 2007. aastast on tehtud märkimisväärsed edusamme, valmistab artikli 5 üldiselt halb ülevõtmine komisjonile ikka veel muret. Artikli 5 on täielikult üle võtnud 15 liikmesriiki (Belgia, Saksamaa, Iirimaa, Kreeka, Küpros, Leedu,⁴ Luksemburg, Madalmaad,⁵ Austria, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia, Rootsi, Ühendkuningriik). Kaheksa liikmesriiki (Bulgaaria, Taani,⁶ Eesti, Prantsusmaa, Läti, Ungari, Malta, Soome) on kõnealuse artikli üle võtnud osaliselt. Tšehhi Vabariik ja Itaalia ei ole seda üle võtnud. Slovakkia ei esitanud piisavalt teavet ja Hispaania jättis vastamata.

23 liikmesriiki (kõik liikmesriigid, välja arvatud Tšehhi Vabariik ja Itaalia; teave puudub Slovakkia ja Hispaania kohta) on sätestanud juriidilise isiku vastutuse vastavalt artikli 5 lõikele 1.

Artikli 5 lõike 2 on üle võtnud 15 liikmesriiki (Belgia, Saksamaa, Iirimaa, Kreeka, Küpros, Luksemburg, Austria, Poola, Portugal, Sloveenia, Rootsi, Ühendkuningriik, Leedu,⁷ Madalmaad⁸). Rumeenial paluti täiendavalt selgitada, kas tema õigusakti (mis tundub olevat nõuetekohane) sõnastus hõlmab juriidilise isiku vastutust kontrolli puudumise korral. Prantsusmaa, Slovakkia ja Läti ei esitanud piisavalt teavet ning Tšehhi Vabariigi, Itaalia, Bulgaaria, Eesti, Itaalia, Ungari, Soome ning Malta puhul leiti, et artikli 5 lõige 2 ei ole täielikult üle võetud.

Artikli 5 lõike 3 on üle võtnud 20 liikmesriiki (Belgia, Bulgaaria, Saksamaa, Eesti, Iirimaa, Kreeka, Prantsusmaa, Küpros, Läti, Luksemburg, Ungari, Malta, Madalmaad, Austria, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia, Rootsi, Ühendkuningriik). Tšehhi Vabariik ja Itaalia ei ole seda üle võtnud ning Slovakkia, Taani ja Soome ei esitanud hindamiseks piisavalt teavet.

Analüüsi muutis keerukaks teabe puudumine liikmesriikide kohta, eelkõige seoses artikli 5 lõigetega 2 ja 3. Komisjon märgib, et paljude liikmesriikide õigusaktides ei ole järelevalve

⁴ Vastavalt 2007. aasta aruande jaoks esitatud teabele.

⁵ Vastavalt 2007. aasta aruande jaoks esitatud teabele.

⁶ Vastavalt 2007. aasta aruande jaoks esitatud teabele.

⁷ Vastavalt 2007. aasta aruande jaoks esitatud teabele.

⁸ Vastavalt 2007. aasta aruande jaoks esitatud teabele.

puudumist otseselt nimetatud ega täpsustatud, kas juriidilise isiku vastutus välistab füüsilise isiku vastutuse.

Slovakkia teatas komisjonile, et juriidilise isiku kriminaalvastutus sätestati Slovakkia valitsuse koostatud kriminaalseadustiku ja kriminaalmenetluse seadustiku muudatusettepanekutes ning et ettepanekute vastuvõtmine oli ajavahemikus 9. aprillist 2008 kuni 20. maini 2009 konstitutsioonikohtu otsuse tegemiseni peatatud. Pärast konstitutsioonikohtu otsust on õigusakte ilmselt muudetud, kuid komisjonile ei ole muudatustest teatatud ega uut teksti laekunud. Seepärast ei olnud võimalik hinnata vastavust artiklile 5.

2.5. Artikkel 6 – Juriidiliste isikute karistused

Artiklis 6 on sätestatud, et liikmesriigid kehtestavad juriidilistele isikutele tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad (kriminaalõiguslikud ja muud) karistused aktiivse ning passiivse korruptsiooni, korruptsioonile kihutamise ja kallutamise eest ning järelevalve ja kontrolli puudumise eest, mis tegi süüteo toimepanemise võimalikuks. Samuti esitatakse näited võimalikest karistustest, näiteks riiklike hüvitiste või abi saamise õigusest ilmajätmine, äritegevuse keeld, kohtulik järelevalve või sundlõpetamine.

2007. aastal oli artikli 6 täielikult üle võtnud viis liikmesriiki (Taani, Leedu, Madalmaad, Poola, Sloveenia). Mitmelt liikmesriigilt küsiti nende seisundi hindamiseks täiendavat teavet. Liikmesriikide puhul, kes täiendavat teavet ei esitanud, jäadi 2007. aasta aruandes antud hinnangu juurde.

Praegu on artikli 6 üle võtnud 16 liikmesriiki (Belgia, Taani, Saksamaa, Iirimaa, Kreeka, Prantsusmaa, Leedu, Luksemburg, Madalmaad, Austria, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia, Rootsi, Ühendkuningriik). Rumeenialt ja Ühendkuningriigilt nõutakse siiski täiendavaid selgitusi.

Viis liikmesriiki (Bulgaaria, Eesti, Läti, Ungari, Soome) täidavad artikli 6 nõudeid osaliselt. Soomel paluti täiendavalt selgitada juriidilise isiku vastutuse piiranguid.

Neli liikmesriiki (Tšehhi Vabariik, Itaalia, Küpros, Malta) ei ole artiklit 6 üle võtnud. Hispaania ei esitanud teavet. Slovakkia jättis esitamata juriidiliste isikute kriminaalvastutust käsitleva uue seaduse ning seepärast ei olnud võimalik hinnata, kas Slovakkia on kõnealuse artikli nõuded täitnud.

Artikli 6 lõike 1 (mis kohustab liikmesriike kehtestama juriidilistele isikutele karistused altkäemaksu aktiivse ja passiivse andmise/võtmise eest) rakendamise tase on parem kui artikli 6 lõike 2 puhul, sest kõnealuse sätte on rakendanud 20 liikmesriiki. Artikli 6 lõike 2 on rakendanud üksnes 14 liikmesriiki (Belgia, Taani, Saksamaa, Iirimaa, Kreeka, Prantsusmaa, Madalmaad, Austria, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia, Rootsi, Ühendkuningriik). Neli liikmesriiki (Läti, Bulgaaria, Ungari, Slovakkia) ei esitanud piisavalt teavet või ei olnud järelevalve puudumise eest üldse vastutust sätestanud. Eesti, Tšehhi Vabariik, Küpros, Itaalia ja Malta ei ole artikli 6 lõiget 2 üle võtnud ning Soome on nõuded täitnud osaliselt.

2.6. Artikkel 7 – Pädevus

Artiklis 7 on sätestatud, et liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et kehtestada jurisdiktsioon raamotsuse reguleerimisalasse kuuluvate süütegude üle, kui süütegu on pandud toime osaliselt või täielikult liikmesriigi territooriumil, selle liikmesriigi kodaniku poolt või

juriidilise isiku huvides, kelle peakontor asub kõnealuse liikmesriigi territooriumil. Liikmesriikidel on kahe viimasena nimetatud pädevuseeskirja kohaldamisel kaalutusõigus.

Esitatud teabe kohaselt oli 2007. aastal kõnealuse artikli üle võtnud üksnes kolm liikmesriiki (Taani, Saksamaa, Ühendkuningriik).

Praegu on artikli 7 täielikult üle võtnud üksnes üheksa liikmesriiki (Belgia, Tšehhi Vabariik, Taani, Saksamaa, Iirimaa, Luksemburg, Ungari, Madalmaad, Ühendkuningriik). Tundub, et 15 liikmesriiki (Bulgaaria, Eesti, Kreeka, Prantsusmaa, Itaalia, Küpros, Läti, Malta, Poola, Portugal, Rumeenia, Sloveenia, Slovakkia, Soome, Rootsi) on artikli üle võtnud osaliselt, kuid paljudel juhtudel puudub sätete kohta piisav teave, et vastavust täielikult hinnata. Kümme liikmesriiki (Taani, Saksamaa, Eesti, Prantsusmaa, Leedu, Ungari, Austria, Soome, Rootsi, Ühendkuningriik) otsustasid jätta teatavad pädevuseeskirjad kohaldamata (kui süüteo on toime pannud selle liikmesriigi kodanik või süütegu pandi toime juriidilise isiku huvides, kelle peakontor asub kõnealuse liikmesriigi territooriumil). Kuna teave oli puudulik, ei saanud komisjon üldiselt kõnealuse sätte rakendamisest selget ülevaadet. Liikmesriikidel palutakse esitada täpsemad andmed, et komisjon saaks olukorda põhjalikult hinnata.

2.7. Artikkel 10 – Territoriaalne kohaldatavus

Täiendavat teavet selle kohta, millal Gibraltar õigusakti üle võtab, ei ole esitatud. Ühendkuningriik teatas, et see toimub niipea, kui seadusandlik menetlus seda võimaldab.

3. KOKKUVÕTE

Käesolevas aruandes on hinnatud üksnes konkreetsete sätete ülevõtmist siseriiklikku õigusse. Raamotsuse ülevõtmise praktilist mõju ei olnud võimalik hinnata, sest puudusid võrreldavad andmed ja statistika korruptsioonijuhtumite kohta erasektoris.

Hoolimata teatavast edust ei ole raamotsuse ülevõtmine ikka veel rahuldav. Peamine probleem on selles, et artiklite 2 ja 5 teatavad osad on halvasti üle võetud. Artikli 5 ülevõtmist hinnati peamiselt nende siseriiklike kriminaalõigussätete alusel, millest liikmesriigid olid ise teatanud. Kuigi komisjon on teadlik, et artiklis 5 sätestatud sanktsioonid võivad olla ka haldus- või tsiviilõiguslikud, põhineb käesolev hinnang üksnes olemasolevatel andmetel, mille on esitanud liikmesriigid.

Komisjon tuletab meelde, et korruptsiooniga võitlemine erasektoris on väga tähtis, ja kutsub liikmesriike üles võtma selleks viivitamata vajalikke meetmeid.

Komisjon palub kõikidel liikmesriikidel käesolev aruanne arvesse võtta ning esitada komisjonile ja nõukogule asjaomane täiendav teave. Lisaks palub komisjon liikmesriikidel, kes on vahepeal vastu võtnud uusi õigusakte, teatada neist meetmetest komisjonile ja nõukogule.